
SAYGI DURUŞU

Dr. Erdal ATABEK

---

17 eylül 1979 pazartesi sabahı, birçok kentimizin hastanelerinde, hekimler, üzgün, ama kararlı bir tavırla toplanıyorlardı. Üzgündüler. Eli silahlı saldırganlar, insana hizmet etmekten başka amacı olmayan meslekdaşlarını öldürüyorlardı. Adana'da Prof. Dr. Fikret Ünsal, evinden çıkıp kliniğe gitmek için bindiği arabasında kurşunlanarak öldürülmüştü. Bir süredir, silahlı saldırılarda ön plana geçen Adana, ülkede döndürülmek istenen oyunların merkezi durumuna getirilmişti. Fikret Hocanın öldürülmesi Adana'yı yeniden yasa boğdu. Tıp Fakültesi çalışmalarını durdurdu. Can güvensizliği, herkesi sarsmıştı. Hekimler üzgündüler.

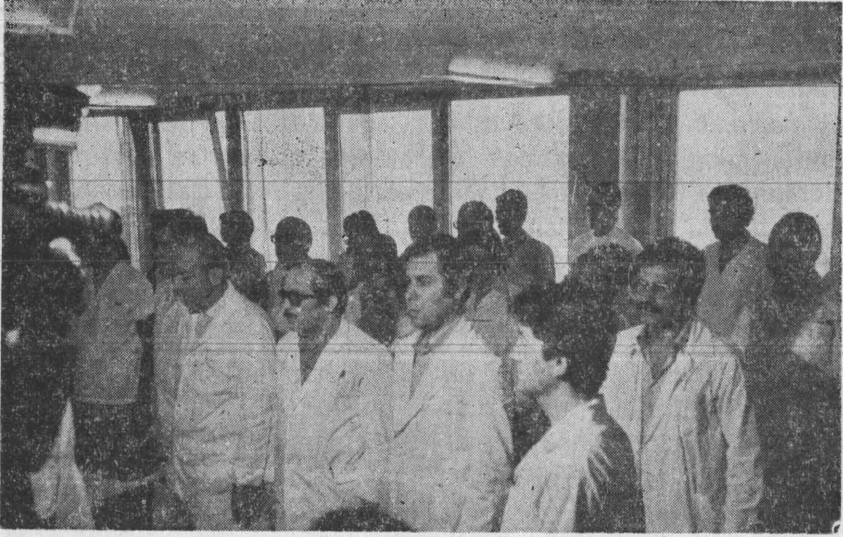
Ama, bu olaylar hekimlerde kararlılık yarattı. Hekimler kararlıydı. Bu olayların neleri amaçladığını anlıyorlardı. Amaçlanan, korkuydu, yılgınlıktı, sindirilmektir. Meslekleri gereği, hekimler, bunu iyi anlar. Hekimler kararlıydı. Korkuya karşı, yılgınlığa karşı, sindirilmeye karşı çıkıyorlardı. İşte, yüzlerce Fikret Ünsal, binlerce Fikret Ünsal ayağa kalkıyordu.

17 eylül pazartesi sabahı, hekimler ayağa kalktılar. Fikret Ünsal Hocanın kişiliğinde öldürülen tüm meslektaşları için SAYGI DURUŞU'nda bulundular. Ne yaptıklarını bilerek, neden yaptıklarını bilerek, ne yapacaklarını bildirerek.

Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi, yurt çapında SAYGI DURUŞU kararını 12 eylül çarşamba gecesi toplantısında almıştı. Bu kararı, uygulamak değil, duyurmak için bile sadece iki gün vardı. Bu iki günde, Merkez Konseyi kararı sadece duyurabildi. Kararlılık, her türlü engeli yıkar. Tabip Odalarımız tüm güçlerini harekete geçirdiler. Sağlık kuruluşları —bir iki yerdeki yönetici çekingenliği dışında— hekimlerin, içlerinden gelerek, kararla yaptıkları toplantıyla yeni bir anlam kazandı. Hastanelerimiz, çalıştığımız yerler, emeğimizle oluşan hizmetin verildiği yerler, bizimdi, biz hekimlerindi. Toplandığımız zaman, gücümüzü ortaya koyduğumuz zaman, herkes, o hizmeti bizim verdiğimiz anlıyordu. Örgüt kararlılığı içinde yapılan bu başarılı hareket, örgütlenmenin gücünü bir kez daha ortaya koyuyordu.

İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa ve Adana'nın büyük sağlık kuruluşlarında, 17 eylül sabahı anlamlı dakikalar yaşandı. Diyarbakır'da Numuna Hastanesi'nde, Ordu ve Giresun'un tüm hastanelerinde SAY-

GI DURUŞU toplantılarının yapıldığı da, Odalarımızdan alınan bilgilerden öğrenildi. Üniversitede olsun, Sağlık Bakanlığı'nda çalışsın, ya da Sosyal Sigortalar Kurumu'nda görev yapsın, tüm hekimler CAN GÜVENLİLİĞİ'nin böylesine insanlık dışı, böylesine vahşice ortadan kaldırılışını protesto ettiler.

Bu protesto, öldürülen tüm hekimlerimiz için yapıldı. Siyasal görüşüne göre ayırım yapılmaksızın, öldürülen meslekdaşımızın hangi taraftan olduğuna bakılmaksızın, tüm öldürülen meslekdaşlarımız için yapıldı, SAYGI DURUŞU'muz. Aslında, solda olsun, sağda olsun, ya da bir tarafta yer almasın, öldürülen meslekdaşlarımız aynı insanlık dışı davranıştan kaynaklanan saldırılar sonucunda öldürüldüler.

Türkiye'de, silahlı terörü besleyen, destekleyen çevreler, ülkemize faşizmin yerleşmesini, faşizmin siyasal iktidar olmasını isteyenlerdir, ya da bilmeden bu amaca hizmet edenlerdir. Silahlı terörü destekleyen çevreler, halkın demokrasiden umut kesmesini, özgürlüklerin çok da önemli olmadığını düşünmesini isteyenlerdir. Kitleleri korkutarak, yılgınlığa düşürerek, «Aman, bunlar olmasın da nasıl idare edilirse edilelim, kim hükümet olursa olsun» dedirtmek isteyenlerdir. Bunlar, yüzyıllar boyunca fakirliği bir yazgı gibi gösterenler, biraz daha rahat yaşamak isteklerini «zararlı cereyanlar» olarak kınayanlar, geniş halk kitlelerini sömürenlerdir. Bunlar, artık sonu görünmeye başlayan sömürülerini sürdürmek için halkı korkutmak, ürkütmek, sindirmek yolunu seçmişlerdir. Çünkü, halk artık uyanmakta, haklarını aramakta, yavaş yavaş da olsa nasıl alabileceğini öğrenmektedir. Sömürü düzeni sarsılmakta, yavaş yavaş işlerin tadı kaçmaktadır. Bir

toplumun böyle gelişmesinde sömürü çevrelerini ürküten çok şey vardır. Demokrasi ve özgürlükler, sürekli olarak, doğruyu söyleyenlere yardımcı olur. Demokrasi ve özgürlükler ortamında, doğruyu söyleyenlere katılanların sayısı artar. Artık, solu suçlamakla, solculuğu kötülemekle halkı uyutmak olanağı azalmıştır. Bu durumda, dış ve iç sömürü çevrelerinin kullandığı bir yöntem vardır: Kitlede terör yaratmak. Gazete okuyanı dövmek, kitap okuyanı tedirgin etmek, giderek kendileri gibi düşünmeyenleri tehditle başlayıp, dövmek, öldürmek buralardan kaynaklanmaktadır.

Bizde de böyle başladı. Aslında, Anayasa'nın açık hükmüne karşın, düşünce özgürlüğüne sınırlar konmuştur ülkemizde. Aslında, özgürlüklerimiz sınırlıdır. Türk Ceza Yasası'nın bu sınırları koyan 141 ve 142. maddeleri kalkmamıştır. Bu yasaklar sol için konmuştur. Sağ düşünce için hiçbir yasak yoktur. Ama, sol için akla gelebilecek her yasak konabilir, konmaktadır da. Bu durum bile, sömürü çevreleri için yeterli değildir. O zaman, yasaların güvencesi altında olması gereken gazeteler okutulmaz, kitaplar okutulmaz, bunlar sattırılmaz. Yayıncılar tehdit edilir, dağıtıcılar tehdit edilir, dövülür, kurşunlanır, kitapçevleri yakılır. Bunların hepsi yapıldı ülkemizde. Yıllarca sürdürüldü. Belirli çevreler, bunlara hep «sol-sağ» çatışması dediler. Yani, «Sizinle ilgisi yok, halkla ilgisi yok, kitleyle ilgisi yok» demek istediler. «Siz bunlarla ilgilenmeyin, bunlar, ideolojik grupların kendi aralarındaki çatışmalardır» dediler. Ve sömürü sürdürüldü. Ama görüldü ki, bunlarla da olmuyor. Artık, Türkiye'de bu sınırlı özgürlükler bile sömürüyü sürdürmeye yetmiyor. O zaman, sistemli cinayetler başladı. Bir, iki, üç, onlarca, yüzlerce kişi, izlenerek, seçilerek öldürüldü, öldürülüyor da. Burada, solda olmak, sağda olmak, ya da bir tarafta olmak önemli değildi. Önemli olan, toplumda yığınlık yaratmaktı, toplumda korkuyu yaygınlaştırmaktı. Prof. Dr. Fikret Ünsal, tanıyanların söylediği gibi, çağdaş, uygar, düşündüğünü korkmadan söyleyen bir insandı. Fikret Hoca'dan sonra Gaziantep'te öldürülen Dr. Bercis, belki sağda görünüyordu. 17 eylül günü, öğleden sonra gene Gaziantep'te öldürülen Büyük Kongre delegemiz Dr. Rauf, Cumhuriyet Halk Partiliydi. Siyasal düşüncelerin bu öldürülmelerde önemi büyük değil. Daha önce öldürülen meslektaşlarımız, öldürülen eczacı meslektaşlarımız gibi, bu arkadaşlarımız da, faşizmin kurbanıdır. Hepsini de faşist terör öldürmüştür. Hepsini de, ülkemizde sömürüyü sürdürmek için, artık siyasal iktidar olmaya tırmanan dış ve iç sömürü çevreleri öldürmüştür. Bu sömürü çevrelerinin, faşist silahlı katilleri öldürmüştür. Silahlı kullanan ellerin de çok önemi yok. Önemli olan, bu ölümlerden nelerin amaçlandığıdır. Açık, seçik görmemiz gereken bu.

Onun için, 17 Eylül 1979 sabahında öldürülen tüm meslekdaşlarımız için SAYGI DURUŞU'nda bulunduk. Öldürülen tüm yurttaşlarımız için saygımızı gösterdik.

Görevimiz, SAYGI DURUŞU'yla bitmedi. Görevimiz, bundan çok daha sürekli. Görevimiz, korkmadan, yılmadan, demokrasiyi korumak, özgürlükleri korumak, genişletmek, herkesin can güvenliği için savaşım vermektir. Görevimiz, sömürüye karşı savaşım vermektir. Görevimiz, sömürüyü sürdürmek isteyen çevrelerin en gerici, en kanlı biçimi olan faşizme karşı savaşım vermektir. Çünkü, biliyoruz ki, faşizmi, ancak, örgütlü kitle gücü yenebilir. Bunu biliyoruz. Kararlıyız. Görevimizi sürdürüyoruz. Sonuna kadar da sürdüreceğiz.

PROF. DR. FİKRET ÜNSAL'IN ÖLÜMÜ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

11 Eylül 1979 günü, üyemiz, değerli bilim adamı, demokrat ve aydın insan Prof. Dr. Fikret Ünsal alçakça katledildi.

Bu olayda katledilen sadece Prof. Dr. Fikret Ünsal değil, bilimdir, aydınlıktır, demokrasidir.

Demokrasinin düşmanları neden Prof. Dr. Fikret Ünsal'ı seçmişlerdir?

Çünkü; Fikret Ünsal, demokrasi tutkunuydu, çalıştığı her yerde, demokrasiyi kurumsallaştırma ve kitlelere maletme savaşımının gösterişsiz bir eriydi. Her koşulda, Anayasal hak ve özgürlüklerden ödün vermemişti. Çalışanların yönetime katılması, demokratik ve özerk üniversite için olanca gücüyle uğraşmış ve en bilimsel önerileri getirmişti.

Çünkü; Fikret Ünsal, bilim adamlığının omuzlarına yüklediği sorumluluğun bilincindeydi. Bilimi halkı için kullanmanın her zaman demokratik bir yöntemini bulur ve bizlere gösterirdi.

Çünkü; Fikret Ünsal, doğruluğun, iyiliğin, güzelliğin simgesiydi. O, tüm üniversite çalışanlarının umut kapısıydı.

İşte, Prof. Dr. Fikret Ünsal'ın demokrasi düşmanı, faşist katillerce seçilmesinin nedeni buradadır. Daha önce öldürülen bilim adamları, Orhan Yavuz'lar, Bedri Karafakioğulları ve Bedrettin Cömert'ler de aynı bilim, demokrasi ve aydınlık düşmanı faşist çeteleri ve arkalarındaki güçler tarafından bunun için seçilmişlerdi.

Görülüyor ki, cinayetler, planlanmıştır, kurbanlar da yukarıdaki özelliklerine göre seçilmektedir.

Her zaman demokrat olmak, insanları sevmek, insanca ve sömürsüz bir toplum düzeni istemek, faşizmin eli silahlı katilleri tarafın-

SAYGI DURUŞU

dan boy hedefi alınma nedenidir. Kendileri gibi düşünmeyi yıldır-
mak ve susturmak, hatta kendilerine kalem uŐaklıđı yaptırmak için
tek çıkar yol öldürmektir bu katil etelerce.

Bütün bu saldırı ve cinayetlerin arkasında yatan ana neden; top-
lumun demokratlaŐmasını, aydınların, emekçilerin ve iŐçi sınıfının da-
ha ileri ekonomik ve demokratik haklar sağlamasını istemeyen ve bu
uğurda verilen savaŐımı zorbalıkla, zulümle bastırmaya çalıŐan faşist
eteleri sokaklara salan sermaye çevrelerinin ıkmazlarıdır, buna-
lımlarıdır.

Bu gerici ve faşist çevreler, yalnız emekçilerin haklarını gaspet-
mekle, onları sömürmekle kalmazlar. Demokrat, aydın, emekçiden ya-
na düşünene her beyni yok etmek isterler. Onlar, kendileri gibi düşün-
meyene, iyiye, yeniye, güzele, özgürlüđe ve demokrasiye, insanlıđa
düşmandırlar.

Bu insanlık düşmanı yaratıklar, kanlı emellerine ulaŐabilmek için
her yolu denemiŐlerdir ve fırsat bulduđa da denemeye devam ede-
ceklerdir. Tarihte bunların örneği çoktur: Nazi Almanya'sında binler-
ce suçsuz insanı, Reistang'ı (Meclisi) yakıp, bunu da ilerici yurtsever-
lerin üzerine atmıŐlardır. Bunlar milyonlarca kitabı, kendi istedikleri-
ni yazmıyor diye sokak ortasında yakmıŐlardır, binlerce aydın onların
kurŐunlarıyla can vermiŐtir.

Bugün ülkemizde de amaçlanan hedef aynıdır. Amaçlanan ser-
mayenin diktasıdır. Prof. Dr. Fikret Ünsal, amaçları için bir yöntem
olan, toplumda korku ve yılgınlık yaratmak, geniş halk kitleleri üze-
rinde baskı kurmak, otorite özlemini uyandırmak planının bir parçası
için katledilmiŐtir. Egemen güçler, gelişen demokrasi mücadelesini
bođmak istemektedirler. Bunun için de maŐaları gerici faşist parti ve
örgütleri beslemektedirler. Ekonomik bunalımın zirveye çıktığı her
dönemde, sermaye çözümü faŐizmde aramıŐtır. MC dönemlerinden
süregelen gizli kapaklı faşizmi açıkça uygulamaya koymanın yolu ola-
rak terör seçilmiŐtir.

Gerek Prof. Dr. Fikret Ünsal'ın, gerekse hemen arkasından Ada-
na Emniyet Müdürü Cevat Yurdakul'un öldürülmesinde amaç aynı-
dır: «Gericiliđe ve faşizme ödün vermeyenleri susturmak ve halkın
uyanıŐını engellemek.» Tüm devrimciler, ilericiler oyunun bilincinde-
dirler ve bu oyunu bozabilecek güçtedirler, yeter ki tüm demokrasi
güçleri anti-faşist güç ve eylem birliđini oluŐturabilsinler.

Gerici ve faşist cinayet sebekelerinin maskelerini düşürmek, on-
ların insanlık düşmanı, kan emici yüzlerini açığa çıkarmak, demok-

rasi yandaşlarının başlıca görevidir. Saldırı ve cinayetlerden asla yılmıyacağız, insan olmanın, onurlu yaşamının gerektirdiği şekilde hareket edip, karanlığa, faşizme ve zulme karşı mücadele saflarında yerimizi alacağız. Faşizm özlemcileri, döktükleri kanda boğulacak ve insanın insanı sömürmediği toplum düzeni mutlaka kurulacaktır.

Faşizm, hiçbir zaman demokrasi güçlerini yok edememiştir, her zaman kanlı olmuştur ve her zaman döktüğü kanda boğulmuştur.

Demokrasi güçleri faşizme geçit vermeyecektir. Bu, böyle biline.

ADANA TABİP ODASI

ABONELERİMİZİN DİKKATİNE

Aşağıda isimleri yazılı Abonelerimizin dergileri PTT.'den geri gelmektedir.

Tanıyanların bildirmesi ve bize başvurması rica olunur.

TOPLUM ve HEKİM

Yavuz Tarakçıoğlu — Ankara
 Ülker Alpay — Ankara
 Orhan Gür — İstanbul
 Çınar Yünten — Zonguldak.
 Mahmut Kara — Konya
 Selma Şanlı — Ankara
 Ejder Koyuncu — Ankara
 Mehmet Karal — İstanbul
 Nazif Alkan — Zonguldak
 Necmi Başak — Zonguldak
 Nuriye Güneş — Zonguldak
 Rahmi Tanrıöver — Zonguldak
 Kâzım Toprak — Zonguldak
 Cevdet Müftüoğlu — Zonguldak
